

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicæ, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

De Sacramentis In Genere Ac De Sacramentalibus Nec Non De Sacramentis Baptismi, Confirmationis, atque Extremæ Unctionis Decisiones

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisio LXV. Argumentum. Ostenditur, Materiam remotam Sacramenti Extremæ Unctionis esse Oleum olivarum benedictum ab Episcopo. Circa quam proponuntur, & elucidantur sex difficultates, videlicet: An ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94638](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94638)

semper odio persecuti sunt Sacramenta Ecclesiae, & materia Sacramentorum; hinc in Boemia Anno 1411. extincto Joanne Hus haereticus, & Hussitarum haereticorum auctore, ex his surrexit quaedam secta nuncupata Orphanorum ob depertitum praedictum iniquissimum parentem; & haec inter caetera flagitia in Templo, Sacras imagines, ac Sacerdotes, etiam Olea Sancta, & benedicta pro Sacramento Extremae Unctionis conculcare non verebatur, atque iisdem Sanctis oleis ocreas, & calceos sibi inungere, ut scribit Salelles d. S. Inquisit. libr. 3. cap. 17. Regula 285. num. 93. Tertium denique est, quod dispensare olea Sancta Parochis, & Parochialibus Ecclesiis spectat ad Ecclesiam Cathedralis; ita ex hac dispensatione defumatur signum Cathedralitatis, ut advertit Barbosa de Jure Eccles. Univ. libr. 2. cap. 5. sub. num. 8. Frances de Eccles. Cathedr. cap. 19. num. 22. & dicit Rota Romana part. 18. recent. tom. 2. Decis. 196.

DECISIO XLV.

ARGUMENTUM.

Ostenditur, Materiam remotam Sacramenti Extremae Unctionis esse Oleum olivarum benedictum ab Episcopo. Circa quam proponuntur, & elucidantur sex difficultates, videlicet: An praedicta Episcopalis benedictio sit de essentia Sacramenti, vel tantum de praeecepto Ecclesiae? An ea fieri possit à simplici Sacerdote? An confici alia die, quam Feria quinta Coenae Domini? An Oleo consecrato licitum sit addere aliud non consecratum? An Oleum Chrismatis possit adhiberi in Extrema Unctione? Et an Oleum vetus benedictum praeteritis annis? Eruditiones variae de Calvini nequitia, de Ritibus Graecorum circa hoc Sacramentum. Responsa SS. Congregationum circa praedictum Oleum.

SUMMARIUM.

- 1 Materia remotam Sacramenti Extremae Unctionis quanam sit?
- 2 Olei appellatione venit oleum olivarum.
- 3 Vocabula dubia intelligi debent secundum communem usum loquentium.
- 4 Oleum olivarum cur sit materia remotam Extremae Unctionis?
- 5 Oleum infirmorum debet esse ab Episcopo benedictum.
- 6 Benedictio olei an sit de essentia Sacramenti Extremae Unctionis?
- 7 Calvinus irridet benedictionem Sacrorum Oleorum. Spreto voto suo solemniter castitatis Vxorē duxit.
- 8 Materia Baptismi, & Eucharistiae etiam non benedicta facit Sacramentum.
- 9 Olea Sancta an benedicti possint à simplici Sacerdote?
- 10 Graeci Presbyteri benedicunt oleum infirmorum statim antequam eos ungant.
- 11 Consecratio Oleorum an alia die, quam in Coena Domini fieri possit?

- 12 Oleo infirmorum consecrato an licitum sit addere aliud non consecratum? Opiniones tres.
- 13 Opinionem probabilem sequi relictam tutiore in Sacramentis est propositio damnata ab Innocentio XI.
- 14 Hispanensis Archiepiscopi instantia ad S. Congr. Supremae S. Inquisitionis de additione Olei infirmorum non benedicti Oleo benedicti. Et ejusdem S. Congreg. Responsum.
- 15 Chrisma sacrum an possit esse materia Extremae Unctionis? Duplex opinio.
- 16 Oleum infirmorum vetus, id est anni praeteriti, an adhibendum pro Sacramento Extremae Unctionis?
- 17 Olea Sacra in Cathedrali Ecclesia sunt faciendae. Dispensanda absque ulla mercede, aut dono. Danda etiam Regularibus, & Monialibus.

EX definitione Sacramenti Extremae Unctionis supra tradita, & ex his, quae diximus circa varia oleorum genera, facile est intelligere, quod materia remotam ejusdem Sacramenti est oleum olivarum ab Episcopo consecratum, seu benedictum. Quod sit oleum olivarum patet primo ex his Verbis Divi Jacobi in cit. cap. 5. 14. Ungentes eum oleo; quamvis enim non exprimat, quod oleum sit de olivis; tamen ex communi usu loquendi de eo intelligitur locutus; appellatione enim olei venit oleum olivarum, quo homines communiter utuntur, non autem olea ex aliis rebus. 1. Non omne. ff. de Penu legat. l. Si cui lana §. Lanae. ff. de legat. 3. Menochius lib. 4. Praesumpt. 153. num. 4. & 5. & Barbosa de Appellativis Verb. appell. 178. quemadmodum eum dicitur, materiam Baptismi esse aquam, intelligitur aqua elementaris, & materiam Eucharistiae esse panem, & vinum, ex vi communis locutionis, & significationis intelligitur panis triticeus, & vinum ex Vite, ut bene considerat Emin. Card. de 3 Lauræa de hoc Sacram. disp. 11. art. 3. num. 21. subdens, quod imò quoties aliquod vocabulum est dubium, intelligi debet secundum communem usum loquentium. cap. Ex litteris. de Sponsal. & ex Concilio Lateranen. 3. in Appendice tit. de interpret. Verb. cap. 3. Secundo patet ex auctoritate Concilii Florentini, in quo Eugenius IV. in Decreto Unionis Armenorum, quod legitur in ejus Constit. 19. Incipien. Exultate §. 14. ita inquit: Quantum Sacramentum est Extrema Unctio, cujus materia est Oleum olivae. Tercio ex praxi Ecclesiae Romanae, quae semper in ministerio hujus Sacramenti usa est oleo olivarum, ut constat ex omnibus antiquis Ritualibus. At circa doctrinam de Sacramentis non est aliter sentiendum, quam sentiat Romana Ecclesia cap. Ad abolendam. De haeretic Et quarto, quia oleum olivarum aptissime demonstrat effectus, quos hoc Sacramentum operatur in suscipiente illud, ut optime disserit S. Thomas in Supplem. q. 29. art. 4. quos quidem effectus alia olea exprimere non valent. Gonet tom. 5. tract. 6. de Extr. Unct. disp. 1. num. 19. & novissime Ivenin. tom. 2. Dissert. 7. de eod. Sacram. q. 3. cap. 1. Vers. Quaresprimò.

Quod autem hujusmodi oleum ut si materia remotam praedicti Sacramenti, debeat esse ab Episcopo consecratum, seu benedictum, constat: 1. Ex epistola Innocentii Primi ad Decentium Episcopum, ubi ait, Quo (oleo) ab Episcopo confecto, non solum Sacerdotibus, sed omnibus uti Christianis licet in sua aut suorum necessitate inungendo. 2. Ex S. Gregorio Magno, qui de hujus olei consecratione agens

O 3

in suo

in suo Sacramentario ita ait: Tunc offertur Pontifici oleum, & benedicit illud tam ipse, quam omnes Presbyteri, ad unguendum infirmum his verbis: Emitte &c. Ut tua benedictione sit omni hoc unguentum turgentis tutamentum mentis, & corporis. Et legitur etiam in libr. 1. Sacramentor. Rom. Eccl. fer. 5. in Cœna Dom. pag. mihi 69. 3. Ex Concilio Cabilonen. can. 48. ibi: Infirmi oleo, quod ab Episcopo benedicitur, à Presbyteris ungi debent, 4. Quia ab Himerio Episcopo Rhemen. in capitulis apud Sirmundum tom. 3. Concil. Gall. hoc oleum appellatur Oleum Sanctum. 5. Nam Jonas Aurelianensis lib. 3. de Institut. laic. nominat ipsum Oleum sanctificatum. 6. Ab Eugenio IV. in d. Const. 19. Exultate §. 14. dicitur Oleum olivæ per Episcopum benedictum. 7. Pariter à Tridentino Concilio De Extrem. Unct. cap. 1. definitur materiam (ejusdem Sacramenti) esse oleum ab Episcopo benedictum. 8. Ob antiquissimam traditionem jam tunc ex Apostolorum temporibus in Ecclesia custoditam, & à Sancto Fabiano, qui anno 238. fuit creatus Papa, ordinatam; dum Epistola secunda cunctis Episcopis ordinavit, ut quotannis feria V. in Cœna Domini, veteri combusto Sacro oleo, novum conficeretur; quæ habetur in tom. 1. Concilior. pag. mihi 356. atque in cap. Litteris 18. de Consecr. dist. 3. & legitur in Breviario Romano; quæ etsi loquatur de Sacro Chrismate, intelligenda est etiam de aliis sacris oleis; tum quia Chrisma significat unctionem, ut dictum est supra Decis. 1. num. 2. tum etiam quia ibi Sanctus Pontifex loquitur de mysterio unctionis sacræ, quæ adhibetur in baptismate, scilicet oleo Catechumenorum. De hac autem antiquissima traditione præter S. Fabianum Papam testantur SS. Patres, quos allegat Eminentiss. Cardin. de Lauræa d. disp. 11. num. 27. & 28. & meminit Castaldi in Praxi Carmon. lib. 3. sect. 6. cap. 8. num. 1.

Porro circa hanc materiam remotam hujus Sacramenti, scilicet oleum olivarum ab Episcopo consecratum, seu benedictum, Scholastici movent nonnullas difficultates, quas hic breviter referre oportet ad perfectam studentium introductionem.

Prima difficultas est an consecratio, seu benedictio prædicta sit de essentia Sacramenti Extreme Unctionis? vel tantum de Præcepto Ecclesiæ? adeo ut, si quis ungeret infirmum oleo olivarum non consecrato, neque benedicto per Episcopum, an faceret Sacramentum validum, vel invalidum?

Circa hanc difficultatem Valdenses hæretici, qui omnem consecrationem, ac benedictionem tum Pontificum, tum Sacerdotum respuebant in quocunque Sacramento, ac Sacramentali, etiam hanc olei pro Extrema Unctione reprobabant, teste Philodorsio lib. contra Valdenses cap. 25. quos secutus est Joannes Calvinus, qui hujus olei consecrationem suis diceretis laceffit lib. 4. Instit. cap. 29. ita scribens: Jacobus dum simpliciter inungi infirmos jubet, non aliam unctionem mihi significat, quam vulgaris olei; nec aliud habetur in Marci narratione. Isti oleum non dignantur nisi ab Episcopo consecratum; hoc est multo halitu calefactum multo murmure incantatum, & novies flexu salutarum. At nil mirum si hæretica veritatem Catholicam odio habens, consecrationem olei infirmorum contemplerit, qui etiam votum suum solemne castitatis, in Sacri Ordinis susceptione emissum conculcavit, dum Sacerdos quadragenarius accepit in uxorem adolescendulam Genevensem ad explendam libidinem, & ex ea filiam genuit, quæ ipso defuncto anno 1564. nupsit egeno bibliopola, ut fufius narrat Gregorius Letus

Epist. tom. 1. in Epist. 24. & seqq. ubi prædicti Calvini vitam, vitia, ac enormitates pessimi magistri malus discipulus contestatur. De Calvini obitu hæc ponit Cornelius à Lapide in Comm. Apocal. cap. 19. Vers. 21. Calvinum scribit Beza, Phtisi, colica, asthmate, calculo, podagra, hemorrhoidibus, vexatum. Accessit morbus pedicularis, qui totum corpus pervasit; ac fetidissimus ulcus circa verenda. Avermibus ergo corrosus expiravit instar Herodis, Hænerici, Maximiani, & Antiochi Epiphanis acerrimorum persecutorum Christi, & Ecclesiæ. Ita Hier. Boileus Medicus Vita Calvini cap. 22. At heterodoxis relictis, alii ex Catholicis opinantur consecrationem in oleo infirmorum esse tantum de præcepto, & moventur exemplo materiæ remotæ baptismi, nempe aquæ elementaris; nec non Sacrosanctæ Eucharistiæ, videlicet panis triticeæ, ac vini; nam in utrisque præcedere debet benedictio, & sanctificatio; nihilominus, si hac omissa, Parochus eas adhibeat vel ad baptizandum, vel ad Eucharistiam conficiendam, utique valide baptizabit, & corpus, ac sanguinem Domini conficiet; quia earundem materiæ sanctificatio, ac benedictio præcedens est tantum de præcepto, non autem de essentia ipsorum Sacramentorum cap. Si quis De consecrat. dist. 4. Ita argumentatur Glossa in c. 2. dist. 95. & docent Victorius in Summa de Sacrament. num. 216. Sæpe Verbo Extrema Unctio. Serarius, Ledesma, & alii, quos citat, sed reprobant Diana Coordinatus tom. 2. tract. 4. resol. 1. desumpta ex ejus veteri inordinato opere part. 10. tract. 16. resol. 81. nec non Mastrius in 4. Sent. d. disp. 6. num. 26. Alii verò DD. tam antiqui, quam moderni tenent Episcopi benedictionem esse de Sacramenti essentia; sine qua irrita esset Extrema Unctio, & eorum fundamentum sumitur ex Conciliis, Patribus, & Ecclesiæ traditione; siquidem tam Florentinum, quam Tridentinum Concilium pro materia necessaria hujus Sacramenti expressè, & absolute assignant oleum ab Episcopo benedictum, & ita etiam loquuntur Innocentius Papa I. in cit. Epist. ad Decentium, & Innocentius III. in cap. Cum venisset. De Sacra Unct. quo loquendi modo non tantum denotant obligationem præcepti, sed etiam de necessitate Sacramenti; non enim loquuntur quasi ex se præcipiendo, sed tanquam docendo id, quod ex ipsa institutione necessarium est. Ita cum Scoto tenent Faber, Hiquet, Poncius, Aretinus, & alii citati à Mastrio d. disp. 6. num. 27. quibus adhæret Emin. Card. de Lauræa ead. disp. 11. num. 27. & seqq. Et cum S. Thoma Valentia disp. 8. q. 1. punct. 2. in princ. Suárez in 3. p. tom. 4. disp. 40. sect. 1. num. 3. Layman lib. 5. tract. 8. cap. 2. num. 2. & alii, quos allegat, & sequitur. Diana Coordinatus d. tom. 2. tract. 4. resol. 1. §. 1. Quibus addo Gonetum d. tom. 5. tract. 6. disp. 1. art. 2. num. 25. Gobatum in Theolog. Experim. tract. 8. num. 784. & Salmanticenses de Sacram. in genere tract. 7. cap. 2. num. 6. Qui omnes respondent, non concludere exemplum aquæ pro baptismi; ac panis, & vini pro Eucharistia; nam prædictæ materiæ fuerunt elevata, ac dedicata à Christo Domino ad prædictos effectus tactu suæ mundissimæ carnis tum quando fuit ipse baptizatus in Jordane, tum quando in ultima Cœna accepit panem, & vinum in sanctas, ac venerabiles manus suas. Nec urget, si quis replicet, verisimile esse, quod Christus Dominus in toto cursu vitæ suæ retinere aliquando etiam oleum. Quia respondetur, non sufficere qualemcumque Domini tactum, ut res ab eo tacta constituatur materia apta alicujus

Sacra-

Sacramenti; multa enim tetigit, quæ Sacramentorum materia non sunt; sed requiritur tactum ad hunc finem applicandi talem rem, ut sit materia apta alicujus Sacramenti, prout fecit tangendo aquam in Jordane, & panem, ac vinum in cœna; tunc enim respectivè instituit, atque dedicavit materiam Baptismi, & Eucharistiæ. Ita Mastrius d. disp. 6. num. 28. & 29. rectè ulterius subdens, quod benedictio aquæ pro Baptismo est quid accidentale, olei verò pro Extrema Unctione est quid essentialiale; ideò hæc abesse non potest, quamvis illa omitti valeat. Hinc Pignatellus tom. 2. consult. 70. propè finem advertit, esse propositionem temerariam, ac errori proximam asserere, quod licitum sit administrare Sacramentum Extremæ Unctionis oleo ab Episcopo non benedicto, & hoc idem antea scripserunt Nugnus in 3. part. tom. 2. q. 29. art. 6. conclusio 1. & Suarez tom. 4. disp. 40. sect. 1. num. 6.

9 Secunda difficultas est; an huius olei necessaria benedictio adeo propria sit Episcoporum, ut neque ex dispensatione, & commissione Summi Pontificis fieri possit à simplici Sacerdote? Et non possit fieri ab alio, quàm ab Episcopo, etiam de mandato Papæ tenent DD. quos citat Mastrius d. disput. 6. num. 30. ea ratione quia Concilia, quæ definiunt materiam Sacramenti Extremæ Unctionis esse oleum benedictum ab Episcopo, id absolute, & absque ulla limitatione asserunt; quod non faciunt, ubi loquuntur de Ministro Sacramenti Confirmationis; de eo enim dicunt, ordinari esse Episcopum, & ex hoc modo dicendi colligitur, quod ex commissione Papæ potest dari Minister extraordinarius ejusdem Sacramenti Confirmationis, nempe simplex Sacerdos. Igitur cum desit hæc limitatio, & restrictio circa benedictionem olei, & ea absolute faciendâ dicatur ab Episcopo, deducitur, non posse simplici Presbytero delegari. Nihilominus contraria sententia est communior apud Theologos utriusque Scholæ, qui hanc delegationem fieri posse à Papa concedunt non solum in Consecratione olei infirmorum, sed etiam Chrilinationis, ut probavimus supra agendo de Sacram. Confirm. Decis. LIV. n. 10. ex auctoritate Mastrii in Theol. Moral. disp. 17. num. 7. & in 4. sent. disp. 2. à num. 228. Gobati tract. 2. num. 745. & Eminent. Card. de Laurea de Sacram. Confirmat. disput. 2. art. 3. per totum. Fundamentum huius opinionis affirmativæ est, quia Clemens Papa VIII. in sua Constit. 34. diei 31. Augusti 1595. Incipit Sanctissimus &c. circa ritus Græcorum §. 3. ita decernit: Non sunt cogendi Presbyteri Græci olea sancta, præter Chrilma, ab Episcopis Latinis Diocesis accipere, cum huiusmodi olea ab eis in ipsa oleorum, & Sacramentorum exhibitione, ex veteri Ritu conficiantur, seu benedicantur. Igitur cum ex antiquissima consuetudine Orientalis Ecclesiæ per Papam approbata, oleum infirmorum benedicatur à Presbyteris statim ante administrationem Sacramenti Extremæ Unctionis, absque dubio etiam in Ecclesia Latina talis benedictio committi poterit per Summum Pontificem simplici Sacerdoti; ut docent ex Thomistis Gonet d. tom. 5. tract. 6. disp. 1. num. 26. atque ex Scotistis Mastrius in 4. sent. d. disp. 6. num. 31. ubi uterque refert testimonium Arcudii in libr. 5. de Sacram. cap. 2. de eadem consuetudine sic differens: Chrilma apud Græcos solus Episcopus conficit, & diu asseveratur: oleum autem infirmorum tunc temporis benedicitur, quando ager ingendus est: ut etiam benedicatur aqua, & oleum Ca-

thecumenorum, quando quis apud Græcos baptizatur. Cur autem non asseveretur, ratio est; quia cum sit commissum Presbyteris, possunt illi pro necessitate quovis tempore illud consecrare, & simul administrare; ut è contra Chrilma diutius asseverant, quod careant facultate illud conficiendi. Sequitur ex his ex sola commissione Episcopi non posse simplicem Sacerdotem olea infirmorum, seu catechumenorum benedicere; unde bene asserit Marcantius in Resolut. Pastor. tract. 6. de Sacram. cap. 4. in fine; & Gobatus d. tract. 8. num. 790. inutilem prorsus fuisse precationem illam, quam quidam Parochus addendo oleum non benedictum oleo infirmorum benedicto pronuntiavit his verbis: Hæc commixtio olei non consecrati cum consecrato pariter fiat in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti; in ea enim plus fuit sanctæ intentionis, quàm veræ potestatis ad illud additum oleum sanctificandum, quia neque Christus, neque Ecclesia tribuit huic precationi vim faciendi Sacrum è non Sacro; quod etiam tenet Lessius in 3. p. d. Thomæ De Sacram. Extr. Unct. cap. 1. dub. 4. §. 1. num. 10. & cum Conincho, & Diacastillo Diana Coordinatus d. tom. 2. tract. 4. resol. 1. §. 1. col. 2. in fine.

Tertia difficultas est: An hæc benedictio oleorum per Episcopum faciendâ possit ob legitimum impedimentum fieri alio die, quàm in Cœna Domini; puta in Dominica in Albis, in Sabato Pentecostes, vel die alia? Respondet ad hanc difficultatem Pignatellus tom. 6. consult. 41. quod Sanctus Fabianus Papa in cit. Epist. 2. ad Episc. Oriental. quæ legitur etiam in can. Litteris. De Consecr. dist. 3. scribit errare Episcopos, qui alia die quàm in Cœna Domini consecrant olea; quia à Sanctis Apostolis traditum est ea die esse faciendam; vel quia Maria Magdalene ante bi-duum Paschæ caput Domini, ac pedes unxitinguendo nardi pistici pretiosi, ut considerat S. Eligius Episcopus Novionensis Homil. 8. in die Cœna Dom. ad Cler. & Pleb. vel quia eadem die Christus Dominus postquam instituit Eucharistiæ Sacramentum, & fecit Apostolos Sacerdotes, eosdem docuit illam consecrationem pro Sacramentis Confirmationis, & Extremæ Unctionis peragere; ideoque semper servatum est in Ecclesia Catholica, ut in prædicta die Cœna Domini consecraretur, ut legitur etiam in cap. Te referente. De celebrat. Missar. & hac de causa Suarez in 3. p. d. Thom. disp. 32. sect. 2. videtur sentire, hunc ritum pertinere ad substantiam eorundem duorum Sacramentorum.

Nihilominus ob legitimum impedimentum posse olea Sancta consecrari etiam alia die de licentia Sedis Apostolicæ tenet idem Pignatellus d. consult. 41. num. 31. ubi ita concessum fuisse testatur à S. Congregatione de Propaganda fide Archiepiscopo Antiborensi (Antibarum vulgò Antivari est Urbs Dalmatiæ apud oram maris Adriatici, sed sub Turcis.) die 2. Augusti 1625. sub conditione Si Sanctissimo placuerit: subdens, quod Sedes Apostolica facilius dispensat, ut prædicta consecratio fiat cum minori numero assistentium Ministrorum, ubi eorundem est penuria, quàm ut in alia die extra feriam quintam in Cœna Domini conficiatur. Sed hæc locum habent potissimum in partibus infidelium, ubi Episcopi paucos Sacerdotes, Diaconos, ac Subdiaconos habent; siquidem in nostris regionibus catholicis, cum præfati assistentes

assistentes non desint, opus non est differre consecrationem ad aliam diem; quod si Episcopus infirmetur, facilis est recursus ad alium Antistitem viciniorem, ut frequenter vidi practicum in hac Cathedrali Patavina.

Quare difficultas est, an sit licitum Oleo infirmorum consecrato, si deficere incipiat, addere aliud oleum non consecratum, ut sic sufficiat toto anno pro administratione Sacramenti Extremæ Unctionis? Circa hanc difficultatem tres reperiuntur opiniones Doctorum. Prima est, quod licet addere oleum non consecratum consecrato, etiam si major sit quantitas non consecrati; quia cum magis dignum trahat ad se minus dignum; tota illa major quantitas olei non consecrati unica vice addita, seu infusa, statim fit consecrata. Ratio etiam alia Philosophica est, quia quando duo liquores, qui admiscuntur, sunt ejusdem speciei habentque qualitates individuales valde similes ejusdem virtutis, & vigoris, ut duo vina alba, vel duo olea, non fit verè mixtio, vel corruptio inter utrumque; sed unio, & continuatio reciproca ambarum partium, & in eas omnes transit qualitas consecrationis sic permitte Ecclesia, ut habetur in cap. *Quod in dubiis*. 3. *De Consecrat. Eccl. vel Altaris*, ubi Innocentius III. interrogatus respondit: *Nec negamus, quin oleum non consecratum consecrato possit oleo commisceri*. Et ita tenet Inojosa in *Director. Decis. Regular. Verb. Baptismus*, fol. 49. cujus verba refert Diana part. 1. r. tract. 3. resol. 15. translata in ejus operis *Coordinati tom. 2. tract. 4. resol. 3.* Secunda opinio est, licitam esse additionem olei non consecrati etiam in quacunque magna quantitate oleo consecrato, & totum evadere consecratum, dummodo tamen additio fiat non unica vice in majori quantitate, sed pluribus distinctis vicibus, seu ut dicunt guttatim; si quidem addita minori quantitate olei non consecrati, major quantitas olei consecrati absorbet illam minorem in se; & communicat ei suam qualitatem & fit totum sacrum, ac benedictum. Subindè si reiteretur pluries additio non consecrati in minori quantitate, semper operatur eundem effectum; et si computatis omnibus additionibus quantitas olei ab Episcopo consecrati remaneat minor respectu additi pluribus vicibus olei non consecrati. Et ita tenent Lessius, Bauny, Candidus, Leander, ac alii, quos citat, & sequitur Diana *Coordinatus d. tom. 2. tract. 4. resol. 4.* desumpta ex veteri part. 9. tract. 6. resol. 43. & alii plures congesti à Gobato tract. 8. num. 786. ac novissimè à Billo in *Hierurgia Sacra tom. 2. Verb. Materia Sacramentorum n. 107. §. 56.* nec non à Cardena in *Cristi Theologica Dissert. 2. cap. 7. num. 468.* Tertia opinio contraria iuprarelatis est, posse fieri additionem prædictam vel semel, vel pluries, ita tamen ut oleum ab Episcopo benedictum semper remaneat in majori quantitate; ipsumque non benedictum oleum superadditum non attingat ad quantitatem benedicti ab Episcopo; alias destrueretur benedictio ipsa, & oleum remaneret materia inepta ad conficiendum Sacramentum. Ratio est, quia si major pars sit olei non benedicti, destruitur minor pars benedicta, sicut, si vas aquæ benedictæ projiciatur in mare, non fit benedictum totum mare; sed perditur benedictio aquæ projectæ. Hinc Rituale Romanum à Paulo V. approbatum de *Sacram. Extrema Unct.* ait: *Si forte (oleum benedictum) intra annum aliquo modo ita deficiat; ut sufficere non posse videatur; neque aliud benedictum*

haberi queat, modico oleo non benedicto in minori quantitate, quæ sufficiens esset pro totius anni decursu, superfuso reparari potest. Ubi illa verba modico oleo non benedicto & in minori quantitate videntur decernere, quod sive semel, sive pluries addatur oleum non benedictum, hoc numquam debeat superare primam quantitatem olei ab Episcopo benedicti, cui facta est additio. Et ita docent Melchior Zambrianus *De Casib. occurrent. in artic. mortis cap. 5. dub. 5. num. 3.* Quintanadvenas de *Sacram. tract. 5. sign. 1. num. 4.* Tambur. *lib. 6. de Sacram. Extr. Unct. cap. 1. §. 2. num. 2.* & Gobatus d. tract. 8. num. 786. & 787. ubi hanc opinionem vocat tutiorem, quamvis secundam dicat esse probabilem; illamque praxis ferè omnium Parochorum sequatur, & multatum Diocesum Synodalia decreta concedant.

Verùm, quia inter propositiones damnatas ab Innocentio XI. die 2. Martii 1679. prima ita asserbat: *Non est illicitum in Sacramentis conferendis sequi opinionem probabilem de valore Sacramenti, relicta tutiore*; vehemens scrupulus invalit animam Illustrissimi, ac Reverendissimi D. D. Ambrosii Ignatii Spinulæ de Guzman. Archiepiscopi Hispalensis, vulgò di *Siviglia*, super prædicta praxi suæ amplissimæ Diocesis; ideo fecit recursum ad Sacram Congregationem S. Inquisitionis Romæ, ac ei porrexit sequentem supplicem libellum.

Eminentissimi, & Reverendissimi Domini.

Cum statutum fuerit Decreto istius Sacre Congregationis dato die 2. Martii 1679. super damnatione sexaginta quinque propositionum, circa valorem Sacramenti non debere deduci ad praxim opinionem probabilem, relicta tutiori, & cum sit opinio controversa inter Theologos, an ad supplementum Oleum benedictum, quod deficeret, sit licitum adungere non benedictum pluribus vicibus, taliter quod Oleum adjunctum consideratum separatim, & in unaquaque admixtione sit in minori quantitate, quam Oleum benedictum; quamvis consideratis omnibus additionibus simul fiat major quantitas non benedicti; hinc natum est dubium in Diocesi Hispalensi, in qua propter ejus Diocesis amplitudinem est impracticabile benedicere tantum oleum, quod sufficiat sine additione non benedicti, an sit licitum facere præfatam additionem ad Oleum benedictum; cum sint multi Theologi, qui opinionem negativam censeant tutiorem. Quare ut habeatur resolutio hujus dubii Archiepiscopus Hispalensis devotissimus Orator fecit porrigi Eminentissimis Vestris libellum consultivum, in quo referebantur opinioniones Theologorum super hoc dubio. Sed quia non habuit adhuc ejus declarationem; ideo orat Eminentias Vestras, ut dignentur eam si bi notam facere pro securitate, & quiete conscientiarum propriarum, & gregis sibi commissi.

Feria Quarta die 23. Septembris 1682. In Generali Congregatione Sancti Officii habita in Conventu S. Mariæ super Minerva coram Eminentissimis, & Reverendissimis DD. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus in tota Republica Christiana contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis:

LECTO supradicto memoriali, Eminentissimi, & Reverendissimi DD. Cardinales Inquisitores prædicti decreverunt in casu proposito, Posse.

Franciscus Ricardus S. Romanæ, & Universalis Inquisitionis Notarius.

Attenta

Attenta itaque presenti declaratione hujus Sacrae Congregationis secunda, & tertia opinio remanet tuta, ac practica bilis; non autem prima, ut differit Cardenas *dicta Dissert. 2. cap. 7. à n. 484. & seqq.* ubi eandem declarationem transcribit.

Quinta difficultas est: An Sacrum Chrisma, id est oleum, in cuius consecratione ab Episcopo adiunctum est balsamum, sit materia sufficiens Sacramenti Extremæ Unctionis; itaut deficiente oleo sacro infirmorum, possit infirmus ungi oleo sacro Chriftmatis? Circa hanc difficultatem duæ sunt opiniones. Una affirmat, ea ratione, quia balsamum adiunctum est in modica quantitate, & non destruit naturam olei; ideo sicut parvus liquor additus aquæ non impedit, eam esse materiam sufficientem baptismi, & sicut parva aqua admixta vino non reddit ipsum ineptum ad consecrationem Calicis; ita parvum balsamum additum oleo non facit, qui non sit materia apta Extremæ Unctionis. Ita Suarez in 3. part. tom. 4. disp. 40. sect. 1. num. 10. Gonetius d. tom. 5. tract. 6. disp. 1. n. 23. Diana Coordinatus d. tom. 2. tract. 4. resol. 2. Quæ in veteri est part. 10. tract. 11. resol. 15. ubi §. 2. alios DD. cumulat. Et ex modernis Gobatus d. tract. 8. num. 785. Maftrius in 4. sent. d. disp. 6. n. 24. Emin. Cardin. de Lauræa De Sacram. Extr. Unctionis d. disput. 11. n. 30. & seqq. ubi ait, ita probabilissime defendi posse, & Billus d. tom. 2. Verb. Materia Sacramentorum §. 46. & 47. Alia opinio negat; non ex eo, quod balsamum mutet naturam olei; sed quia benedictio Chriftmatis apta non est ad constituendam materiam sufficientem pro Sacramento Extremæ Unctionis. Nam est benedictio olei infirmorum non fuerit à Christo Domino quo ad formam specialiter præscripta, credendum est quoad intentionem præscriptam esse; benedictione enim deputatur materia ad Sacramenti usum. Cum ergo non deputetur Chriftma benedictione Chriftmatis pro Sacramento Extremæ Unctionis, sed pro Sacramento Confirmationis; non videtur censendum ex illa benedictione esse oleum infirmorum benedictum. Ita sentit Bonacina De Sacram. Extr. Unct. tom. 1. disp. 7. punct. 2. num. 5. Reginald. lib. 28. num. 50. Castropalaus tom. 3. tract. 26. punct. 2. num. 11. Layman lib. 5. tract. 8. cap. 2. num. 3. Cotonius lib. 2. contr. 15. num. 14. subdens quod hæc olea, scilicet Chriftmatis, Catechumenorum, & Infirmorum secundum æstimationem moralem, & usum Ecclesiæ specie differunt. Novissime doctissimi Salmanticenses De Sacramentis in genere tract. 7. cap. 2. num. 9. ubi allegantur Averfa, Valentia, Cardin. Bellarminus, Vivaldus, Nugnus, & Leander ita docentes. In hac contrarietate adhzrendum cenfeo huic opinioni secundæ, & à prima in praxi abstinendum; siquidem, etsi sit probabilis ob gravium Doctorum placitum, tamen cadit sub censura prædictæ primæ propositionis damnatæ ab Innocentio XI. ut bene considerat Cardenas in Cresci d. Dissert. 2. c. 7. num. 494. Sed quid, si per errorem Parochus unxisset infirmum oleo Chriftmatis, vel oleo Catechumenorum? Nihil esse repetendum respondent Layman d. lib. 5. tract. 8. cap. 2. num. 4. & Cotonius d. Contr. 15. num. 15. cum pluribus resolutionibus Dianæ ibi citatis, quia, ajunt, hoc non est Sacramentum necessitatis, & repetitio non fieret sine scandalo. Ita Diana Coordinatus d. Doct. Clericali Tom. 1. Lib. 1.

tom. 6. tract. 4. resol. 1. §. 2. resol. 2. §. 3. & resol. 7. in fine.

Sexta tandem difficultas est; an possit administrari Sacramentum Extremæ Unctionis oleo benedicto veteri, id est annis præteritis consecrato? Et respondent DD. valide posse; non autem licite; quia singulis annis vetus oleum Sacrum est comburendum, & novum consecrandum feria Quinta Cænæ Domini. cap. Mitteris. De Consecrat. dist. 3. At in casu necessitatis deficiente novo, poterit adhiberi oleum benedictum vetus, ut respondit S. Congregatio Episc. 20. Maii 1590. apud Gavantum in Manuali Verb. Extrema Unctio num. 10. & docet Diana Coordinatus d. tom. 2. tract. 4. resol. 8. §. 1. ubi DD. cumulat; quibus adherent Salmanticenses d. tract. 7. cap. 2. n. 10. & 11.

Corollarii loco tria sunt notanda circa hujus Sacramenti materiam remotam. Unum, quod consecratio oleorum facienda est ab Episcopo in Ecclesia Cathedrali. cap. Referente. de Celebrat. Miss. Emin. Card. de Luca in Miscellan. Ecclesiast. Disc. 26. num. 4. quod etiam præcepit S. Congreg. Concilii die 21. Junii 1614. de qua Nicolius Canonic. Lucubr. tom. 2. lib. 1. tit. 15. §. 1. col. 2. ubi advertit, quod si in ea non sit sufficiens numerus Sacerdotum, possunt vocari ex aliis Ecclesiis Civitatis, vel Diocesis ad interessendum, etiam Regulares, si exerceant curam animarum. Ead. Sacra Congreg. ad Episc. Feltr. die 5. Febr. 1602. Nam consecratio prædicta facienda est omnino juxta formam Pontificalis Romani. Sacra Rituum Congreg. in Lauretana 9. Maii 1606. de qua Barbola Apostolic. Decis. Collect. 537. num. 8. Alterum notandum est, quod Episcopi non debent permittere, ut in distributione oleorum Sanctorum, ab eorum ministris recipiantur ova, candelæ, vel aliquid aliud temporale. Can. Placuit. & ibi Gloss. 1. quæst. 1. non obstante quacunque contraria consuetudine, quæ censetur gravis abusus, S. Congreg. in Geracen. 6. Septembr. 1604. apud Nicolium d. tit. 15. num. 3. Tertium est, quod Oleum infirmorum benedictum est distribuendum etiam Regularibus, atque Monialibus in Civitate, ac Diocesi Monasteria habentibus, ut illud servent in eorum Ecclesiis pro sui ipsorum usu, ut ex pluribus decretis S. Congreg. ostendit idem Nicolius ubi *supr.* num. 4. & extat Constitutio Clementis VIII. incipien. Exponi Nobis, la 57. in Bullar. Romano tom. 3. pag. 54.

DE C I S I O LXVI. A R G U M E N T U M.

Explicatur Materia proxima Sacramenti Extremæ Unctionis: Et quot Unctiones de ejus essentia sint faciendæ. Referuntur varii usus antiqui ungendi alias partes corporis præter quinque sensus. Ritus Ecclesiæ in Sacramentis immutari non debent. Extrema Unctio quomodo sit Sacramentum Unum, si ad quamcunque Unctionem sit repetitio formæ? Unctiones ipsæ an sint faciendæ sub Signo Crucis de necessitate Sacramenti? vel de præcepto Ecclesiæ? Eruditiones plures de virtute Signi S. Crucis contra Diabolum, Rituale Romanum habet vim legis.

P

SUM.